

Universitatea "Ștefan cel Mare" Suceava
Facultatea Inginerie Electrică și Știința Calculatoarelor

Proiect la Prelucrarea Numerică a Imaginilor

Tema: Realitatea augmentată pe dispozitive
Android

Îndrumător: s.l. dr. ing. Prodan Remus

Realizat de: Plotean Mihail

Suceava,

2012

Cuprins

Introducere	3
Abstract.....	3
Descriere	5
Principii de funcționare.....	6
Diagrama claselor.....	6
Comportament pentru ARCamera	7
Comportament pentru ImageTarget	9
Extinderea realității.....	10
Desfășurarea proiectului.....	12
Alegerea și crearea imaginii țintă	12
Modelarea lumii virtuale.....	15
Aplicația pentru realitate augmentată	16
Setările proiectului unity.....	18
Prezentarea rezultatului	19
Concluzie	20
Anexă	21
Bibliografie	22

Introducere

Abstract

Termenul „Realitate Augmentată” a fost introdus în 1990 de către Thomas Caudell, pe atunci angajat al Boeing. Realitatea augmentată este considerată o extensie a realității virtuale – un spațiu virtual în care timpul, fizica și materialele din lumea reală pot fi depășite. Mai jos este prezentată celebra ilustrație a continuumului Real-Virtual.

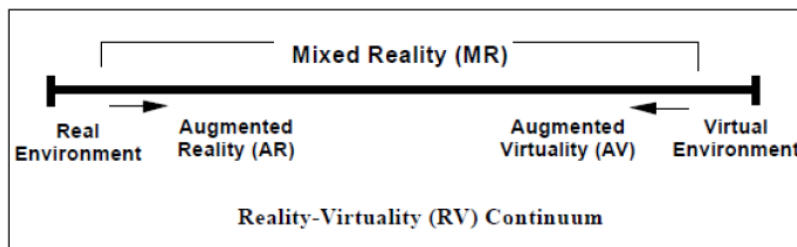

Fig.1 Continuumul Real-Virtual, Milgram, Takemura, Utsumi și Kishino

Astfel, realitatea augmentată este o tehnologie ce suprapune o lume virtuală generată de către computer peste lumea reală, înregistrată de către sensor-ul video al dispozitivului. Lumea virtuală poate fi formată din obiecte bi- sau tri-dimensionale de orice tip.

Întreaga tehnologie se bazează pe câțiva termeni, descriși în continuare:

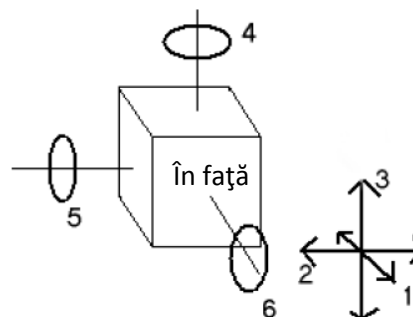
- Vederea reală – se referă la fluxul video produs de camera telefonului; este aceeași vedere obținută atunci când este utilizată camera video a dispozitivului; aplicația captează imaginile din fluxul video și augmentează în timp real cu obiecte virtuale pentru a crea o realitate extinsă.
- Înregistrare și observare – descrie metodele disponibile pentru a alinia obiectul virtual la vederea reală; aceasta implică senzorii de locație, cum este GPS-ul, compasul digital și accelerometrul (observare bazată pe locație) sau un sistem de recunoaștere a imaginii (observare optică); unele aplicații folosesc ambele metode.
- Punctul de interes – este un item individual, de obicei, asociat cu o locație geografică (longitudine, latitudine, altitudine) sau un model vizual (marker, coperta unei cărți, o imagine, etc.) ce poate fi redată de către aplicație; datele punctului de interes conțin descrierea locației sau referința imaginii folosite pentru observare și tipul de conținut pentru a fi generat. De obicei, conținutul însuși nu este parte a punctului de interes, dar în schimb este furnizată o legătură către acesta.

- Obiectul virtual – conținutul digital generat de către aplicație și suprapus peste vederea reală; acest conținut poate include modele 3D, 2D, pictograme și text.
- Canale, nivele și lumi – se referă la grupurile ce publică obiectele virtuale ale punctului de interes asociat.
- Augmentare bazată pe marker – este cazul în care pentru observarea optică sunt folosite imagini artificiale intenționat create pentru a servi aplicației de realitate augmentată.

- Augmentare fără marker-e - este situația în care la observarea optică sunt utilizate imagini „naturale”, nemedificate.
- Observare bazată pe locație – obiectul virtual este suprapus peste fluxul real, luând în calcul informațiile geo-locaționale obținute de la senzorii terminalului.

- 6 grade de libertate – se referă la capacitatea sistemului de observare de a menține alinierea la un obiect real într-un spațiu tridimensional; senzorii de locație sunt capabili să ofere informații referitoare la direcțiile „înainte/înapoi”(1), „stânga/dreapta”(2), „sus/jos”(GPS-ul)(3), „girație”(compasul)(4), „înclinare”(5) și „rostogolire”(accelerometrul)(6).

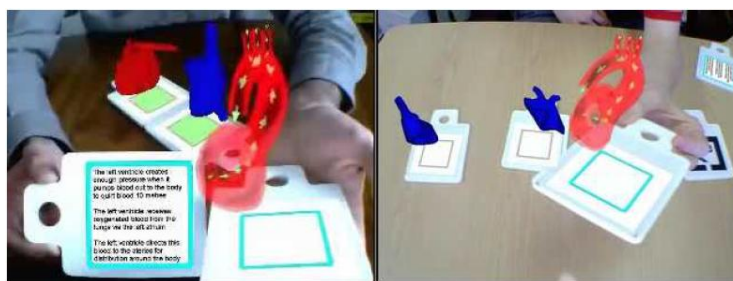
- Near Field Communication – tehnologie bazată pe wireless de rază scurtă (până în 4 cm); implică un chip „inițiator” activ și unul „țintă” pasiv care poate fi activat de către câmpul magnetic al inițiatorului; așadar, ținta nu are nevoie de baterii și poate avea forme flexibile și portabile(carduri, stick-ere, tag-uri); NFC-ul se presupune a fi înlocuitorul marker-elor.

Datorită dispozitivelor mobile tot mai performante, au apărut diverse aplicații ce implementează realitatea augmentată. Dintre acestea, cele mai răspândite sunt așa-numitele browser-e: Junaio, Layar, Sekai Camera, Wikitude Worlds Browser, LibreGeoSocial Open Source Browser ș.a. Există și o multitudine de alte aplicații în diverse domenii cum ar fi cel educațional, distractiv, publicitar, ș.a.m.d.

← Aplicația BMW de asistență a tehnicianului la reparația motorului.

Aplicație de modelare virtuală a inimii umane →

Descriere

Prezenta lucrare descrie modul în care poate fi realizată o aplicație de realitate augmentată pentru un dispozitiv cu sistemul de operare Android.

Pentru realizarea aplicației a fost utilizat instrumentul de dezvoltare a jocurilor, Unity3d cu add-on-ul pentru Android(disponibil gratis până pe 08 aprilie 2012) și extensia pentru acesta - Vuforia a celor de la Qualcomm. Unity3d a fost ales pentru simplitatea cu care se poate crea o aplicație de realitate augmentată. Pentru extensia Vuforia, realizată de Qualcomm, s-a optat datorită performanțelor și suportului pe care comunitatea Qualcomm îl oferă. Astfel, a fost posibilă crearea aplicației fără a scrie nicio linie de cod.

Vuforia permite diverse implementări ale realității augmentate: modelul peste care se suprapune lumea virtuală este o imagine – în acest caz suportă o țintă unică; modelul este un marker de tipul Qualcomm – sunt posibile ținte multiple. De menționat că marker-ul Qualcomm este un marker specific și trebuie obținut de la Qualcomm(gratis). Proiectul în cauză folosește o imagine peste care va suprapune un model 3D. Acest obiect este creat cu setul de instrumente Blender, disponibil, la fel, gratis.

Modelul, denumit de Qualcomm Image Targets, este imaginea pe care Vuforia o poate detecta și urmări. Sunt folosiți algoritmi sofisticati pentru a detecta și urmări proprietățile imaginii. Ținta este recunoscută prin compararea acestor caracteristici naturale cu proprietățile imaginii păstrate într-o bază de date. Odată recunoscută, ținta va fi urmărită atât timp cât ea se află, cel puțin parțial, în câmpul de vizibilitate al camerei. Aceasta este una din performanțele Vuforia – obiectul 3D este redat chiar și la unghiuri apropiate de 180° sau la distanțe, relativ, mari față de imaginea model. Aceste target-uri sunt create online pe site-ul Vuforia(necesită crearea unui cont) din fișiere .jpg sau .png(sunt suportate doar imagini RGB sau în gamă de gri), utilizând un sistem de management al țintelor – Target Management System. Caracteristicile extrase sunt păstrate într-o bază de date și folosite pentru comparațiile din runtime. Toate țintele sunt organizate în seturi de date – datasets. Vuforia permite încărcarea, activarea, dezactivarea și eliminarea dataset-urilor în runtime. O aplicație poate conține mai multe dataset-uri, care pot fi interschimbate în timpul execuției aplicației.

Prezentul proiect utilizează un set de date format dintr-o singură imagine. Aplicația urmărește și recunoaște doar o țintă unică în scenă.

În calitate de *development phone* este utilizat dispozitivul Samsung Galaxy S cu sistemul de operare Android Ice-Cream Sandwich versiunea 4.0.4.

Principii de funcționare

Pachetul unity „Image Target”, oferit de Qualcomm, conține deja script-ul necesar pentru funcționarea aplicației. Astfel, fișierele C# cu script-ul dorit se atașează obiectelor scenei 3D pentru a determina comportamentul acestora. Proiectul dat specifică 3 tipuri de comportament pentru obiectul cameră „ARCamera” și 3 pentru obiectul imagine țintă „ImageTarget”. Script-ul pentru închiderea aplicației a fost atașat obiectului „ARCamera”. Celelalte fișiere C# sunt păstrate pentru dezvoltări ulterioare.

Diagrama claselor

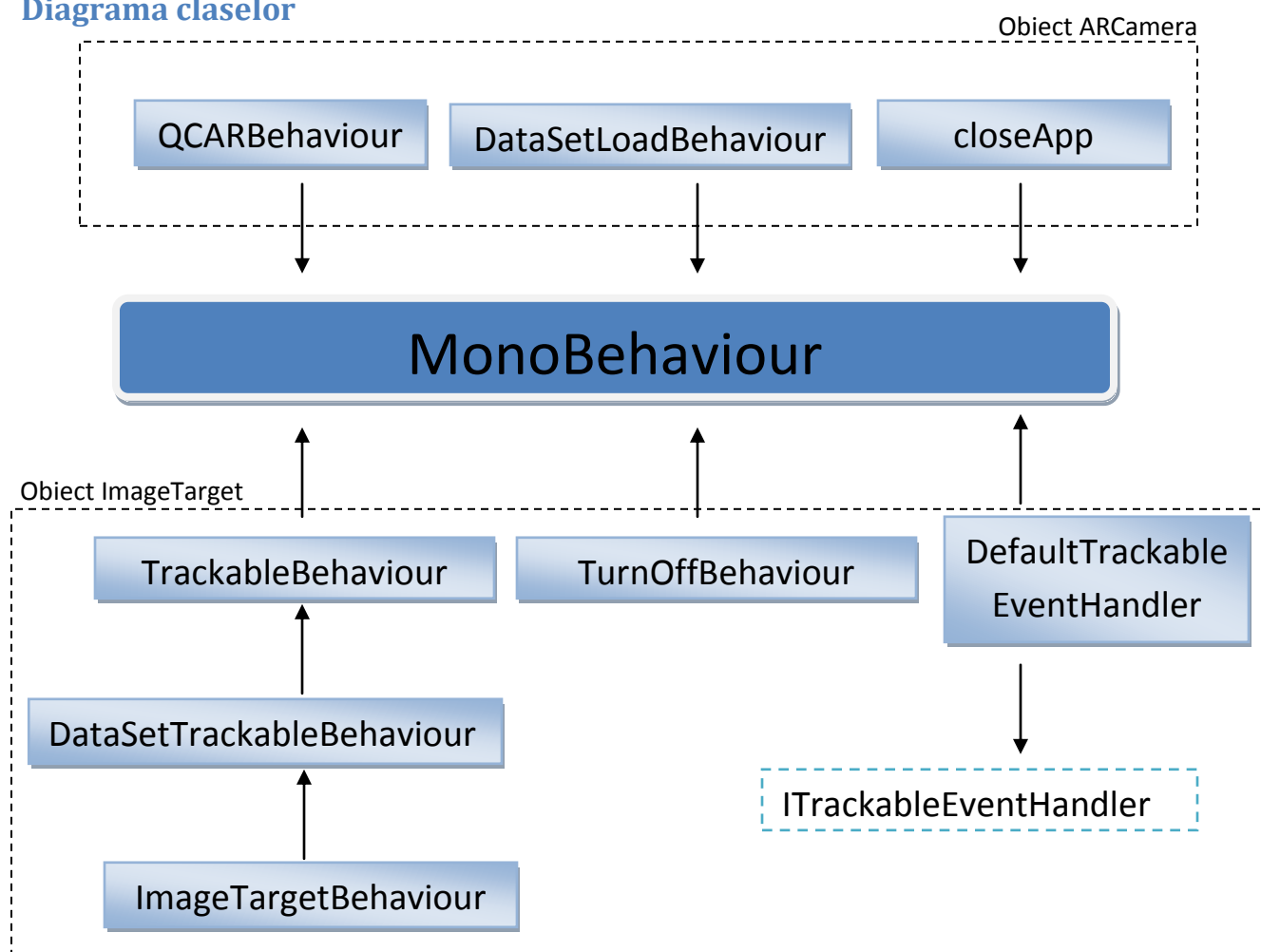

Fig. 2 Organizarea claselor

Comportament pentru ARCamera

Obiectul are atașate următoarele fișiere:

- QCARBehaviour;
- DataSetLoadBehaviour;
- closeApp.

QCARBehaviour este responsabilă cu urmărirea imaginii țintă și generarea obiectului virtual pe suprafața acesteia. Funcția moștenită *Update* este apelată la fiecare cadru și actualizează scena cu noile valori de urmărire.

```
void Update()
{
    if (!mIsInitialized)
        return;

    // Get the current orientation of the surface:
    ScreenOrientation surfaceOrientation = (ScreenOrientation)getSurfaceOrientation();

    // Check if we need to update the video background configuration and projection matrix:
    if (QCAR.IsRendererDirty() || mProjectionOrientation != surfaceOrientation)
    {
        ConfigureVideoBackground();
        UpdateProjection(surfaceOrientation);
    }

    // Bind a simple material to clear the OpenGL state
    mClearMaterial.SetPass(0);

    // QCARManager renders the camera image and updates the trackables
    QCARManager.Instance.Update(mProjectionOrientation);

    // Tell Unity that we may have changed the OpenGL state behind the scenes
    GL.InvalidateState();

    // Update the camera clear flags
    UpdateCameraClearFlags();

    // Let the trackable event handlers know that all trackables have been updated
    foreach (ITrackerEventHandler handler in mTrackerEventHandlers)
    {
        handler.OnTrackablesUpdated();
    }
}
```

Fig. 3 Actualizarea scenei cu noile valori de urmărire

Clasa `DataSetLoadBehaviour` realizează încărcarea setului de date corepsunzător imaginii țintă ce se dorește a fi detectată. `Awake()` este, asemeni funcției `Update()`, o metodă a clasei `MonoBehaviour`.

```
void Awake()
{
    if (Application.isEditor)
    {
        return;
    }

    if (TrackerManager.Instance.GetTracker(Tracker.Type.IMAGE_TRACKER) == null)
    {
        TrackerManager.Instance.InitTracker(Tracker.Type.IMAGE_TRACKER);
    }

    if (mDataSetsToLoad.Count <= 0)
    {
        Debug.LogWarning("No data sets defined. Not loading any data sets.");
        return;
    }

    foreach (string dataSetName in mDataSetsToLoad)
    {
        if (!DataSet.Exists(dataSetName))
        {
            Debug.LogError("Data set " + dataSetName + " does not exist.");
            continue;
        }

        ImageTracker imageTracker = (ImageTracker)TrackerManager.Instance.GetTracker(Tracker.Type.IMAGE_TRACKER);
        DataSet dataSet = imageTracker.CreateDataSet();

        if (!dataSet.Load(dataSetName))
        {
            Debug.LogError("Failed to load data set " + dataSetName + ".");
            continue;
        }

        // Activate the data set if it is the one specified in the editor.
        if (mDataSetToActivate == dataSetName)
        {
            imageTracker.ActivateDataSet(dataSet);
        }
    }
}
```

Fig. 4 Încărcarea setului de date

`CloseApp` a fost adăugată pentru a permite utilizatorului să părăsească aplicația prin apăsarea butonului *Back*. De remarcat, dacă se apasă butonul *Home* aplicația nu este părăsită, ci doar pusă în modul *sleep*.

La fiecare frame se verifică dacă nu a fost apăsat butonul *Back*.

```
void Update () {
    if (Input.GetKeyDown(KeyCode.Escape))
    {
        Application.Quit();
    }
}
```

Fig. 5 Ieșirea din aplicație

Comportament pentru ImageTarget

Următoarele clase sunt atașate obiectului ImageTarget:

- ImageTargetBehaviour;
- TurnOffBehaviour;
- DefaultTrackableEventHandler.

ImageTargetBehaviour este clasa ce reprezintă imaginea țintă. DataSetTrackableBehaviour reprezintă setul de date încărcat cu imaginile țintă corespunzătoare, iar TrackableBehaviour este clasa de bază ce implementează detecția și urmărirea imaginii țintă. TurnOffBehaviour este utilizat pentru a întrerupe generarea unui obiect virtual în timpul execuției. Clasa DefaultTrackableEventHandler implementează handler-ul ce tratează evenimentul de urmărire a țintei.

Când imaginea țintă se află în câmpul vizual al camerei, obiectul 3D este generat pe suprafața acesteia, în caz contrar – redarea obiectului este întreruptă.

```
private void OnTrackingFound()
{
    Renderer[] rendererComponents = GetComponentInChildren<Renderer>();

    // Enable rendering:
    foreach (Renderer component in rendererComponents) {
        component.enabled = true;
    }

    Debug.Log("Trackable " + mTrackableBehaviour.TrackableName + " found");
}
```

Fig. 6 Depistarea țintei

```
private void OnTrackingLost()
{
    Renderer[] rendererComponents = GetComponentInChildren<Renderer>();

    // Disable rendering:
    foreach (Renderer component in rendererComponents) {
        component.enabled = false;
    }

    Debug.Log("Trackable " + mTrackableBehaviour.TrackableName + " lost");
}
```

Fig. 7 Pierderea țintei

Extinderea realității

Principiul operațional este foarte simplu:

- se realizează captura video;
- se adaugă obiectele 3D pe scenă;
- se afișează cadrul obținut într-un flux video.

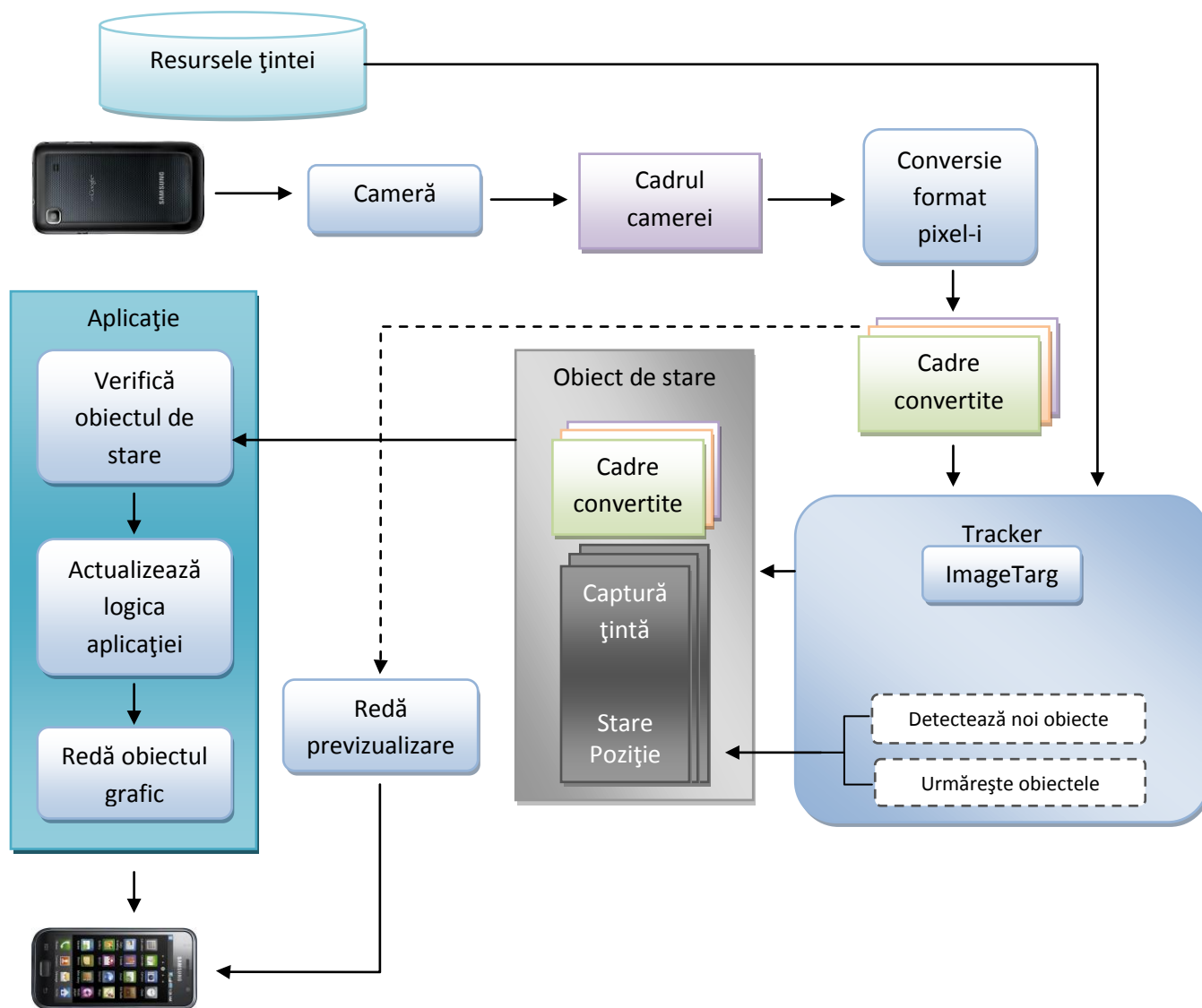

Fig. 8 Principiul „extinderii realității” cu Vuforia

Obiectul cameră asigură că fiecare cadru video este captat și transmis către tracker. Cadrul este transmis în mod automat, într-un format și dimensiune dependente de dispozitiv. Convertorul de imagine este necesar pentru a converti din formatul cameră(cum ar fi, YUV12) într-un format acceptabil pentru redarea OpenGL ES(de exemplu, RGB565) și pentru urmărirea. Această conversie, de asemenea, include subeșantionarea pentru ca imaginile furnizate de cameră să fie disponibile în diverse rezoluții în stiva cadrelor convertite. Tracker-ul conține algoritmi ce permit detecția și urmărirea obiectelor reale în cadrele video. Rezultatele recunoașterii sunt păstrate într-un obiect de stare, folosit de către modulul ce generează imaginea. Acest modul redă imaginea ce trebuie să apară pe ecranul terminalului.

Pentru fiecare cadru procesat, obiectul de stare este actualizat și este apelată metoda de generare a conținutului grafic. Întregul proces se rezumă la pașii:

1. verificarea obiectului de stare pentru apariția unor imagini detectate sau actualizări ale imaginilor(schimbarea poziției);
2. actualizarea logicii cu noi date de intrare;
3. redarea graficii augmentate.

Desfășurarea proiectului

Alegerea și crearea imaginii țintă

După cum a fost menționat în descriere, imaginea țintă împreună cu setul de date necesar pentru detecție și urmărire este creat prin intermediul sistemului celor de la Qualcomm - Target Management System. Dimensiunea țintei se referă la dimensiunea reală a imaginii în unități ale scenei 3D. Această dimensiune este foarte importantă, întrucât poziționarea lumii virtuale va fi realizată respectând aceeași scară. Astfel, dacă modelul are în lățime 16 unități, atunci, la deplasarea camerei din partea stângă a modelului spre dreapta, obiectul virtual își va modifica poziția cu 16 unități.

Dimensiunea actuală a imaginii imprimate se recomandă a fi cuprinsă între 20 și 100 cm însă, sunt posibile și valori mai mari sau mai mici. De asemenea, se recomandă ca dimensiunea țintei, în unități ale scenei 3D, să fie raportată la dimensiunea țintei imprimate. Astfel, se poate presupune că unei unități îi corespunde 1 centimetru din imaginea imprimată.

Pentru a beneficia de performanțele pe care Vuforia le poate oferi, este necesar să fie ales un model țintă cât mai bun, ușor detectat și urmărit de către aplicație. Pentru a obține o țintă ideală, sunt recomandate imaginile:

- Bogate în detalii(o scenă din stradă, un grup de persoane, colaje și amestecuri de obiecte, scenă din sport, etc.).
- Cu un contrast bun, dispunând atât de regiuni întunecate cât și de regiuni luminoase.
- Bine iluminate.
- Care nu au zone șterse în luminozitate sau culoare.
- Care nu au structuri repetitive cum ar fi un câmp cu iarbă, fațada unui bloc, tabla de șah ș.a.

Pentru imprimare, se recomandă ca rezoluția imaginii să depășească 200-300 dpi. Ținta trebuie să aibă aceleași proporții cu ale imaginii imprimate și să fie într-o oarecare măsură identică cu aceasta, în sensul că luminozitatea, contrastul ș.a.m.d. să fie corelate. Pentru crearea țintelor, sunt acceptate imagini în format .png sau .jpg mai mici de 2MB.

Crearea modelelor se poate face fie într-un nou proiect, fie într-un proiect existent. Pentru noua țintă se specifică numele, lățimea și tipul – „Single Image”. Celelalte două sunt „Multi Target” – reprezintă mai multe imagini combinate din care se creează o țintă unică. Mutli Target este folosit în cazul în care imaginea model reprezintă un obiect tridimensional.

În figura 9 este prezentată fereastra pentru setarea numelui, tipului și dimensiunii modelului.

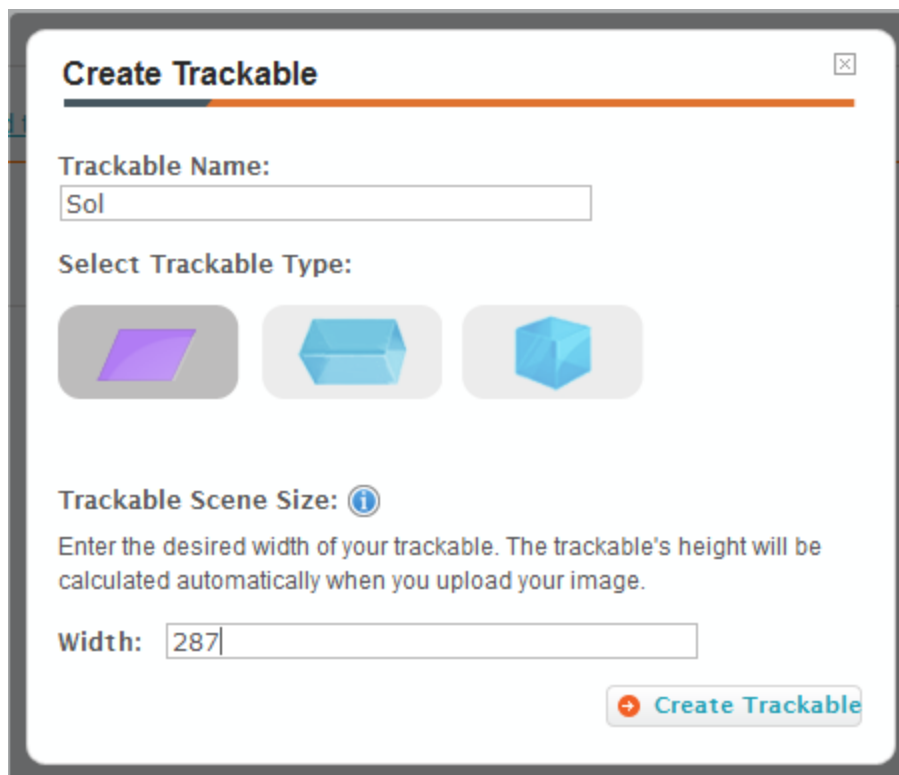

Fig. 9 Crearea imaginii țintă

După încărcarea imaginii, sistemul o analizează și întoarce setul de date necesar pentru detecția și urmărirea ei. Calitatea țintei, din punctul de vedere al recunoașterii și detecției, este apreciată pe o scară de 5 stele. Figura 10 prezintă o imagine evaluată cu 5 stele.

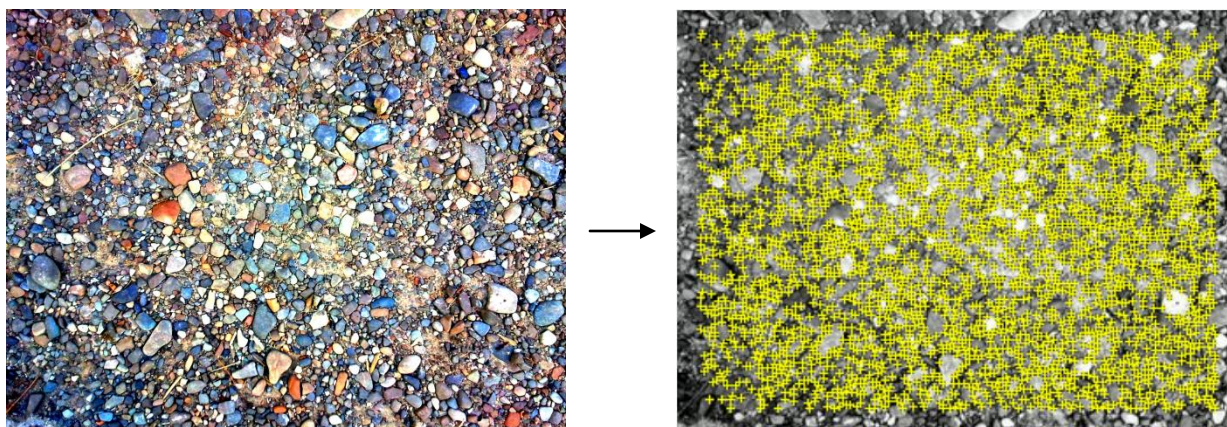

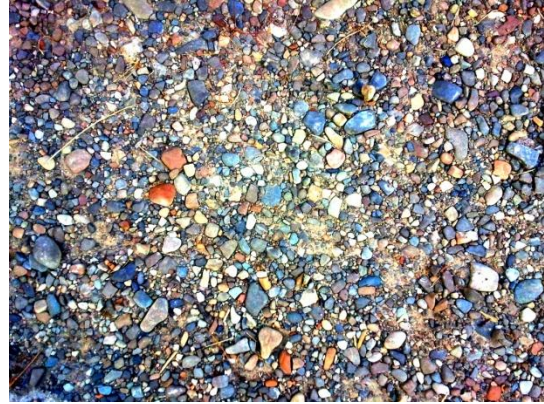
Fig. 10 Imaginea și formele de recunoaștere și detecție

Pentru a ajunge la acest rezultat au fost necesare câteva transformări asupra imaginii originale.

Pentru comparație, în figura 11 este prezentată diferența între cele două imagini.

Imagine originală

Imagine obținută în urma transformărilor

Fig.11 Comparație: imagine originală – imagine transformată

Au fost aplicate următoarele transformări, în ordinea în care urmează:

- Mărire contrast;
- Mărire luminozitate;
- Micșorare midtone;
- Mărire saturație;
- Micșorare hue;
- Primele 3 transformări pentru imaginea obținută.

Acum se poate descărca imaginea țintă în format pachet unity(.unitypackage).

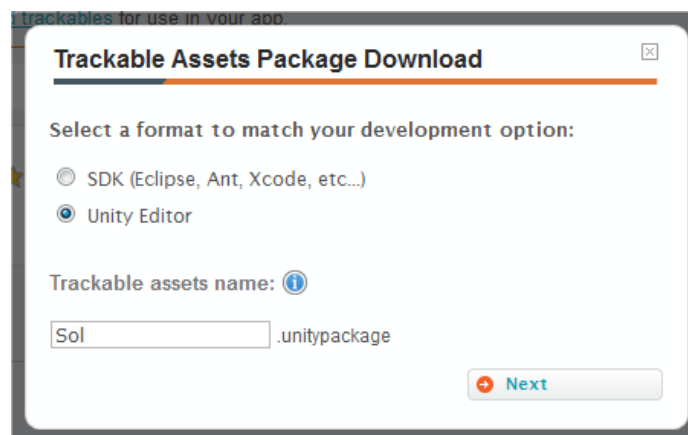

Fig. 12 Descărcare imagine țintă

Modelarea lumii virtuale

Obiectul 3D este o altă provocare a aplicațiilor de realitate augmentată. Dispozitivele mobile nu utilizează librăria grafică OpenGL standard, ci versiunea ES. Aceasta impune ca obiectele 3D să fie triangulate, în caz contrar ele nu vor fi redată. Triangularea reprezintă procesul de divizare a tuturor poligoanelor în triunghiuri. Blender știe să facă acest lucru. O altă problemă care poate să apară este legată de utilizarea texturilor prost dimensionate, întrucât majoritatea terminalelor mobile recunosc doar pătrate și dreptunghiuri 2x1 sau 1x2 pentru fișierele texturi. Astfel, 512x512, 32x16 și 64x128 sunt dimensiuni acceptate, în timp ce 1024x16 sau 512x64 – nu. O altă incomoditate legată de texturi este faptul că există limite pentru numărul total de fișiere texturi ce pot fi încărcate în același timp de o aplicație și, la fel, există limite pentru dimensiunea lor(1024, 512, și 256 pixeli).

Lumea virtuală constă dintr-un obiect 3D ce reprezintă o casă din bușteni.

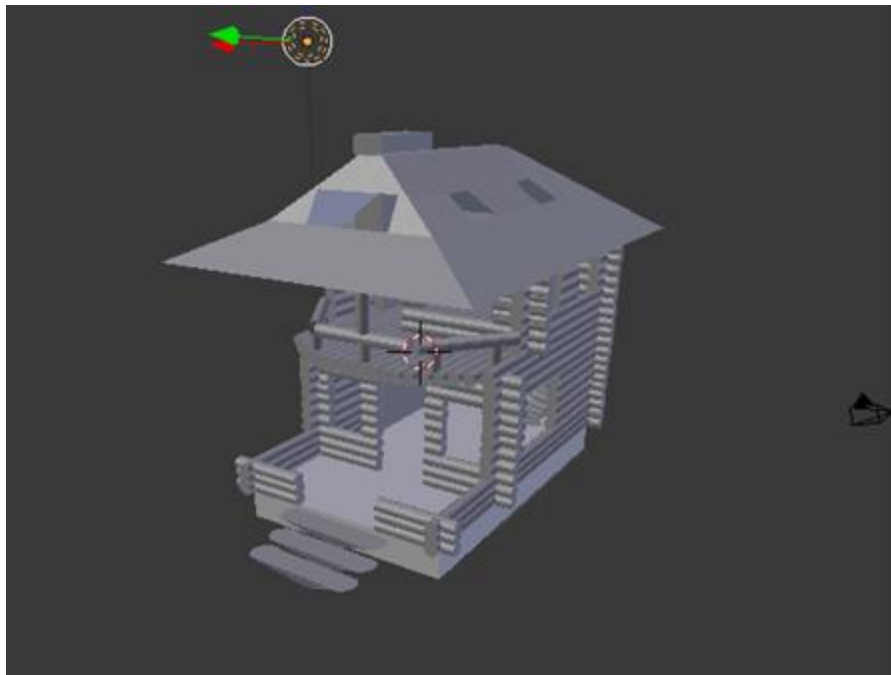

Fig. 13 Obiectul 3D modelat cu Blender

Aplicația pentru realitate augmentată

La instalarea extensiei Vuforia pentru Unity3d vor fi create 7 fișiere noi:

- **vuforia-android-xx-yy-zz.unitypackage**: extensia QCAR de bază;
- **vuforia-imagetargets-android-xx-yy-zz.unitypackage**: exemplu de aplicație cu imagini țintă;
- **vuforia-framemarkers-android-xx-yy-zz.unitypackage**: exemplu de aplicație ce utilizează marker-i;
- **vuforia-multitargets-android-xx-yy-zz.unitypackage**: exemplu de aplicație ce utilizează *Multi Targets*;
- **vuforia-virtualbuttons-android-xx-yy-zz.unitypackage**: exemplu de aplicație ce implementează butoane virtuale;
- **vuforia-backgroundtextureaccess-android-xx-yy-zz.unitypackage**: exemplu ce utilizează texturi de fundal cu secvență video;
- **vuforia-occlusionmanagement-android-xx-yy-zz.unitypackage**: aplicație ce implementează efectul de ocluzie.

Pentru proiectul de față a fost folosit exemplul de aplicație cu imagine țintă. Astfel, pachetul unity respectiv este încărcat în proiect, iar apoi se înlocuiesc sau se șterg componentele neutilizate.

Figura 14 prezintă modul în care se adaugă pachetele necesare într-un proiect „unity”.

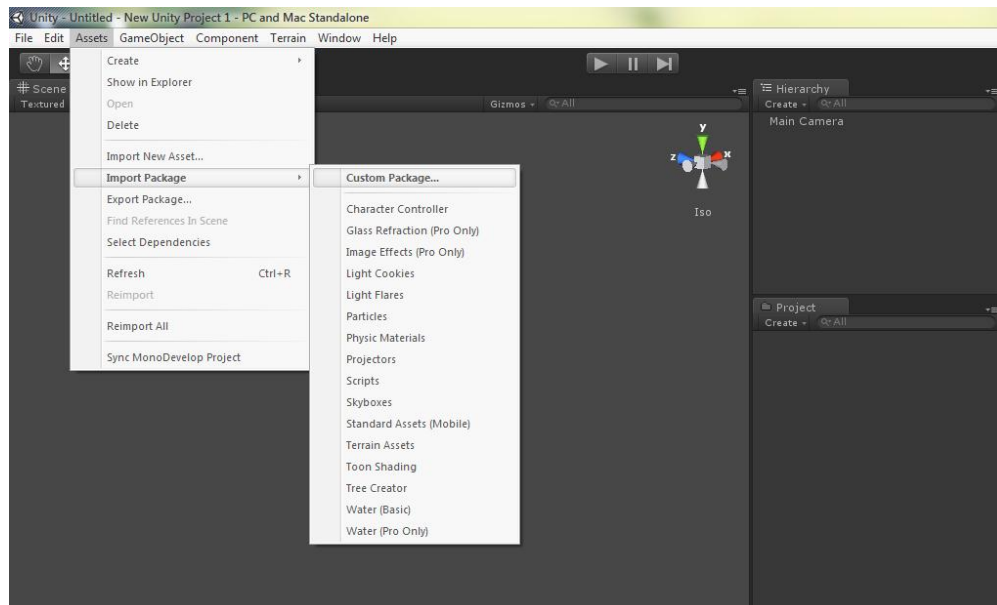

Fig. 14 Adăugare pachete în proiect unity

În continuare se înlocuiește camera principală cu camera QCAR, se adaugă obiectul *ImageTarget* și lumea virtuală care se dorește să apară peste imaginea țintă. Primele două se găsesc în directorul „Qualcomm Augmented Reality” -> „Prefabs” din cadrul proiectului, în timp ce lumea virtuală trebuie încărcată în proiect. Adăugarea obiectului 3D se face într-un mod asemănător cu adăugarea pachetului unity.

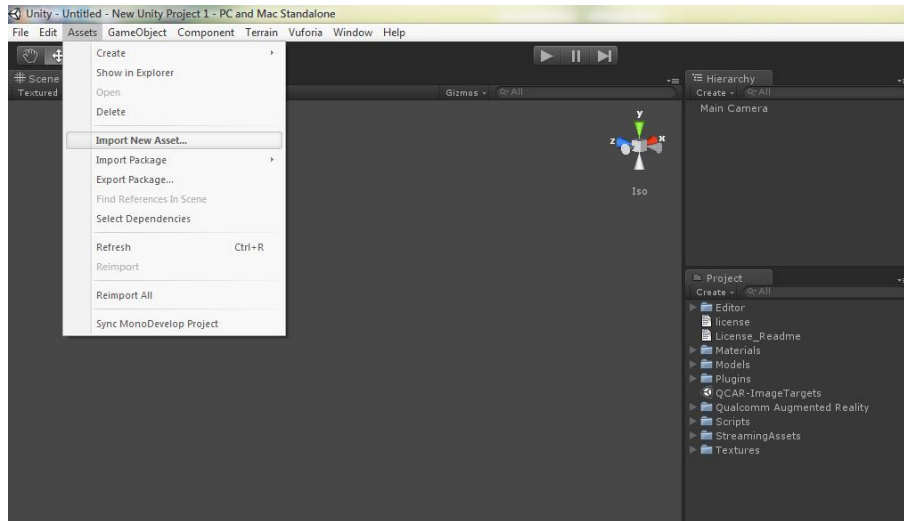

Fig. 15 Adăugare obiect 3D în proiect unity

Apoi, prin manevre drag-and-drop se construiește ierarhia proiectului, descrisă mai sus. De remarcă faptul că va fi necesară și adăugarea pachetului unity ce conține setul de date pentru imaginea țintă creată.

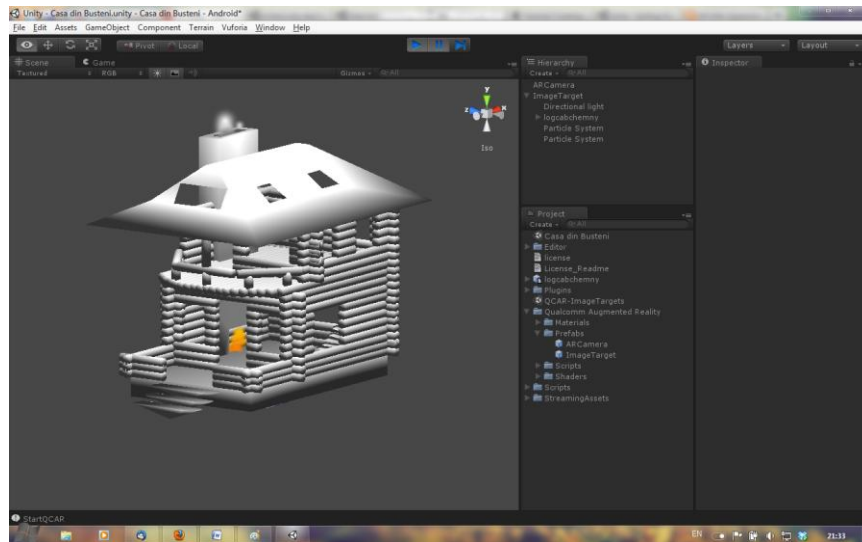

Fig. 16 Creare ierarhie proiect

Este important să fie adăugat un nou obiect numit „Directional Light” (din meniul GameObject->Create Other) pentru a ilumina suprafața imaginii țintă, altfel ea va fi întunecată și nu va corespunde cu imaginea țintă imprimată.

Imaginea țintă trebuie să fie părinte pentru toate obiectele 3D ce vor fi generate peste modelul țintă imprimat.

Setările proiectului unity

Setarea corespunzătoare a proiectului este la fel de importantă precum și pașii descriși mai sus. O setare incorectă nu va genera obiectul virtual pe suprafața imaginii țintă imprimate.

Se va selecta obiectul *ImageTarget* din ierarhie și se vor seta din fereastra *Inspector* următoarele:

- în secțiunea Image Target Behaviour, Data Set cu setul de date încărcat;
- în secțiunea Image Target Behaviour, Image Target cu imaginea țintă din cadrul dataset-ului încărcat.

Din ierarhie, se va selecta obiectul ARCamera și se vor realiza următoarele:

- în secțiunea Data Set Load Behaviour, se va selecta un set de date existent pentru *Activate Data Set*.

Pe lângă aceste setări, pot fi și altele, precum *Camera Device Mode*, *Synchronous Video* ș.a.

Acum se poate trece la faza de compilare și execuție, care va crea fișierul *.apk* și va instala aplicația pe dispozitiv.

Prezentarea rezultatului

După ce imaginea țintă a fost imprimată (poate fi găsită în anexă), se poate lansa în execuție aplicația. Camera telefonului trebuie orientată către imaginea imprimată. Ca efect, pe ecranul telefonului se observă obiectul 3D modelat, adică o casă din bușteni.

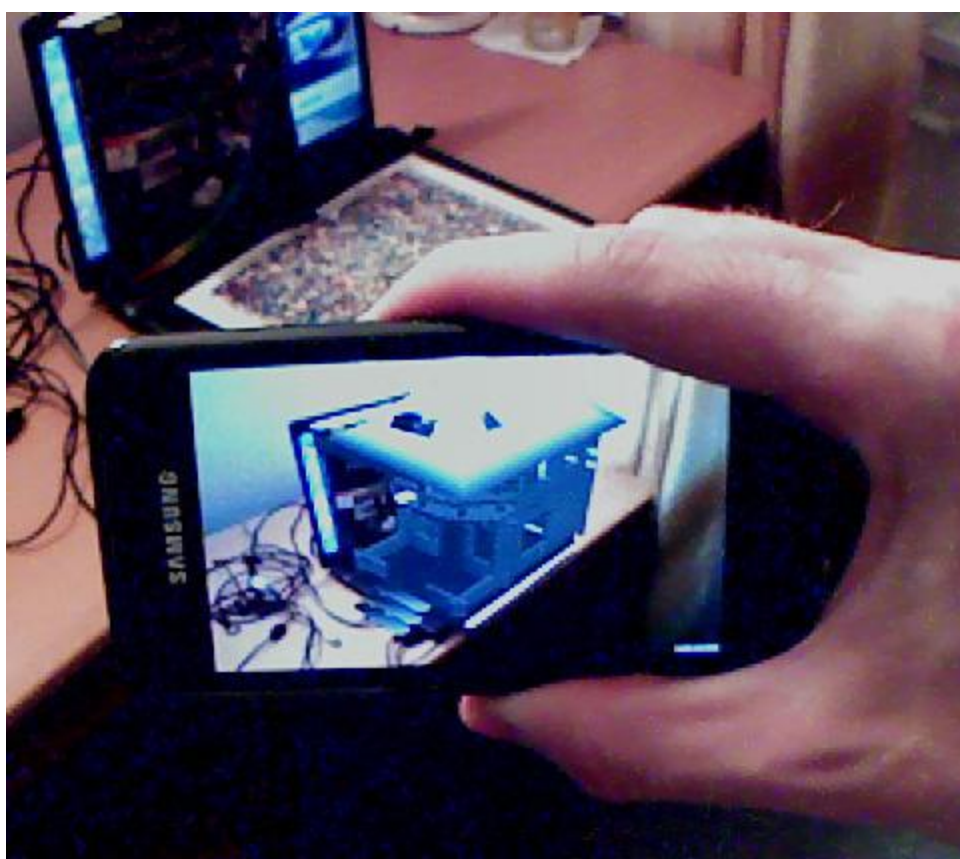

Fig. 17 Rezultatul obținut

Concluzie

Realizarea unei aplicații ce implementează realitatea augmentată implică un proces complex prin care se specifică fiecare detaliu privind extinderea realității. În general, acest proces poate fi divizat în 3 etape:

1. setarea imaginii țintă, fie ea o imagine oarecare sau un marker;
2. modelarea anturajului virtual;
3. descrierea funcționalității – prezentul proiect utilizează limbajul C#(iar Vuforia pentru SDK-ul Android folosește Java).

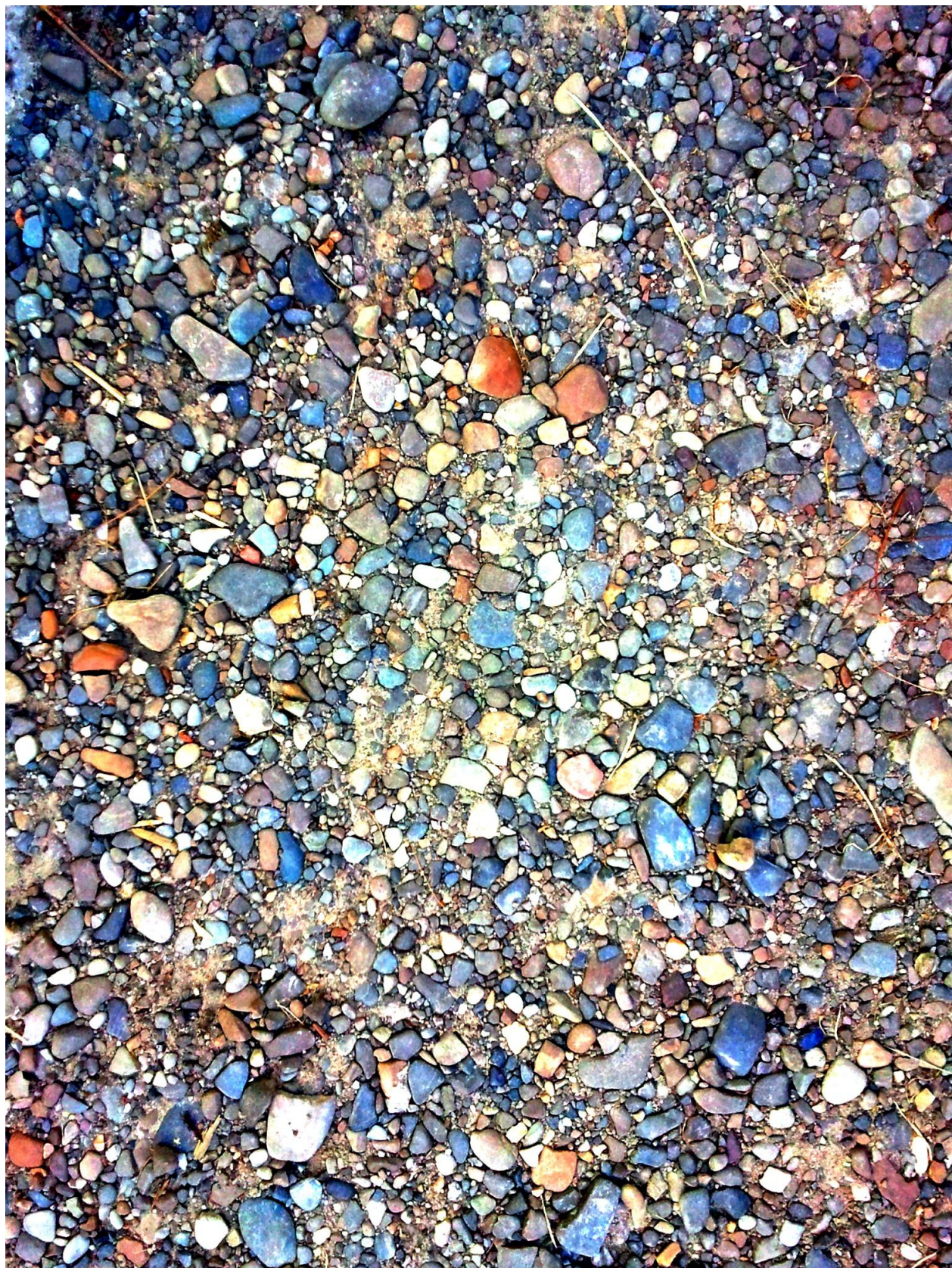
O provocare este realitatea augmentată pe dispozitivele mobile, întrucât acestea recunosc și pot reda doar un anumit gen de modele grafice – cele triangulate, discutate în cadrul documentației date.

Scopul aplicației realizate a fost de a face o introducere în domeniul realității augmentate pe telefoane cu Android. Astfel, realizarea este departe de a fi perfectă(aici este menționat și obiectul 3D), eventuale îmbunătățiri vizând modelarea lumii virtuale, adăugarea a noi funcționalități aplicației precum implementarea unor butoane virtuale, utilizarea mai multor imagini țintă în cadrul aceleiași activități Android cu scopuri diferite ș.a.

Realitatea augmentată este o tehnologie aflată în etapa de dezvoltare. Din acest motiv, încă nu au fost elaborate standarde care să specifice modul în care utilizatorii interacționează cu aplicația și cum să fie realizată augmentarea în fiecare din domeniile de activitate umană. Interacțiunea utilizatorului cu realitatea augmentată este o altă problemă cu care se confruntă dezvoltatorii de aplicații. Deja există blogger-i care au ajuns în „valea dezamăgirii” precum Illya Vedrashko, care a concluzionat în analiza sa asupra microsite-urilor despre realitate augmentată că „wow” a degradat rapid la „meh”, și David Klein, care a abordat tema ciudățeniei sociale când un telefon este ținut în față pentru câteva minute, în postarea de pe blog-ul său „You Look Ridiculous: The Other Augmented Reality Issue”. Totuși, viitorul realității augmentate este unul luminos, având în vedere ritmul cu care se dezvoltă tehnologiile; aici trebuie menționat proiectul GoogleEye al celor de la Google ce presupune realizarea unor ochelari, obișnuiți la exterior, care să implementeze realitatea augmentată.

Apărută cu peste un deceniu în urmă, realitatea augmentată a fost disponibilă doar în laboratoarele de cercetare. Prezentul proiect demonstrează că acum această tehnologie este accesibilă unui public mai larg la costuri, relativ, reduse.

Anexă

Bibliografie

- History of Mobile AR, Christian Doppler Laboratory for Handheld Augmented Reality, <https://www.icg.tugraz.at/~daniel/HistoryOfMobileAR/>
- BMW Augmented Reality Workshop, BMW Research, http://www.bmw.com/com/en/owners/service/augmented_reality_workshop_1.html
- Imaginality “Building The Human Heart” demonstration, http://www.mindspacesolutions.com/imaginality/html/build_the_heart.html
- Augmented Reality Year in Review – 2010, Thomas Carpenter, <http://thomascarpenter.com/2011/01/03/augmented-reality-year-in-review-2010>
- Lester Madden, Nitin Samani “iPhone Augmented Reality Applications Report”, June 2010, Augmented Planet http://www.augmentedplanet.com/wpcontent/uploads/report/iPhoneApplicationReport_v1.pdf
- Foteini Valeonti , “Getting To Know Augmented Reality”, May 2010, <http://valeonti.com/?p=331>
- Feng Zhou, Henry Been-Lirn Duh, Mark Billinghurst, "Trends in augmented reality tracking, interaction and display: A review of ten years of ISMAR," Mixed and Augmented Reality, IEEE / ACM International Symposium on, pp. 193-202, 2008 7th IEEE/ACM International Symposium on Mixed and Augmented Reality, 2008.
- Douglas Dixon , February 2010, Augmented Reality Goes Mobile: Trends in Augmented Reality for Mobile Devices, http://www.manifest-tech.com/society/augmented_reality.htm
- Milgram, Paul; H. Takemura, A. Utsumi, F. Kishino (1994). "Augmented Reality: A class of displays on the reality-virtuality continuum" (pdf). Proceedings of Telemanipulator and Telepresence Technologies. pp. 2351–34.
http://vered.rose.utoronto.ca/publication/1994/Milgram_Takemura_SPIE1994.pdf
- “Six Degrees of Freedom” Wikipedia, http://en.wikipedia.org/wiki/File:6_degrees_freedom.png
- Qualcomm AR, <http://developer.qualcomm.com/ar>
- Unity 3d, <http://unity3d.com/unity/>
- Gartner 2010 Emerging Technologies Hype Cycle, September 2010, <http://blogs.gartner.com/hypecyclebook/2010/09/07/2010-emerging-technologies-hypecycle-is-here/>
- Illya Vedrashko, May 2009, “Augmented Reality Microsites: First Impressions”, <http://adverlab.blogspot.com/2009/05/augmented-reality-microsites-first.html>
- David Klein, March 2010, “You Look Ridiculous: The Other Augmented Reality Issue”, <http://gigaom.com/apple/you-look-ridiculous-the-other-augmented-reality-issue/>
- The Case Against Augmented Reality, January 2010, Augmented Planet, <http://www.augmentedplanet.com/2010/01/the-case-against-augmented-reality/>
- http://www.readwriteweb.com/archives/code-free_augmented_reality_in_under_5_minutes_video.php